

Uchwała Nr ..VIII..59/07.....

**Rady Powiatu Stalowowolskiego
z dnia ...20 czerwca 2007...**

w sprawie zmiany Uchwały Nr XLII/282/06 Rady Powiatu Stalowowolskiego z dnia 21 września 2006 roku w sprawie przyjęcia „Programu Pomocy Dziecku i Rodzinie na lata 2006-2015”

Na podstawie art. 4 ust.1 pkt 3 i art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1592 ze zmianami), oraz art.19 ust 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz.U. Nr 64 poz. 593 z późn. zm.), Rada Powiatu Stalowowolskiego uchwała co następuje:

§ 1.

W uchwale Nr XLII/282/06 Rady Powiatu Stalowowolskiego z dnia 21 września 2006 roku wprowadza się następujące zmiany:

1. Załącznik do uchwały Nr XLII/282/06 otrzymuje brzmienie jak w załączeniu.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Stalowowolskiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

RA
Ryszard Andres

Załącznik
do uchwały Nr VIII/59/07
Rady Powiatu Stalowowolskiego
z dnia 20 czerwca 2007 r.

**POWIATOWY PROGRAM
POMOCY
DZIECKU I RODZINIE NA LATA
2006-2015**

OPRACOWANIE:

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie

w Stalowej Woli

Stalowa Wola, 2007 r.

Wstęp.

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie samodzielnie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.

Od dnia 01 maja 2004 r. pomoc społeczna funkcjonuje na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593 z późn. zm.) .

Organizują ją organy administracji rządowej i samorządowej, w tym na poziomie powiatu starostowie.

Jednym z głównych celów pomocy społecznej jest wsparcie osób i rodzin w przezwyciężaniu trudnej sytuacji życiowej, doprowadzenie – w miarę możliwości – do ich życiowego usamodzielnienia i umożliwienia im życia w warunkach opowiadających godności człowieka, a także zapewnienie profesjonalnej pomocy rodzinom dotkniętym skutkami patologii społecznej, w tym przemocą w rodzinie.

Do zadań własnych powiatu należy tworzenie i wdrażanie programów pomocy dziecku i rodzinie. Tak więc samorzady gminne i powiatowe w pełni odpowiadają za funkcjonowanie lokalnego systemu opieki nad dzieckiem, w tym również same finansują działania z tego zakresu z dochodów własnych.

Szczegółowe zasady organizowania pomocy rodzinie określone zostały w rozdziale 4 Ustawy o pomocy społecznej – Opieka nad dzieckiem i rodziną.

Rodzinie mającej trudności w wypełnianiu swoich zadań oraz dziecku z tej rodziny udziela się pomocy, w szczególności w formie:

1. poradnictwa rodzinnego,
2. terapii rodzinnej rozumianej jako działania psychologiczne, pedagogiczne i socjologiczne, mające na celu przywrócenie zdolności do wypełniania jej zadań,
3. pracy socjalnej,
4. zapewnienia dzieciom opieki i wychowania poza rodziną.

Opracowując Powiatowy Program Pomocy Dziecku i Rodzinie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Stalowej Woli wyznaczyło 4 podstawowe obszary działań:

1. Pomoc rodzinie znajdującej się w sytuacji kryzysowej.
2. Pomoc na rzecz dzieci przebywających w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, rodzinach zastępczych i opuszczających zastępcze formy wychowania.
3. Doskonalenie zawodowe kadr jednostek pomocy społecznej i innych podmiotów w zakresie pomocy rodzinie i dziecku.
4. Pomoc rodzinom, w których znajdują się osoby niepełnosprawne, w tym z upośledzeniem umysłowym

1. POMOC RODZINIE ZNAJDUJĄCEJ SIĘ W SYTUACJI KRYZYSOWEJ.

Uzasadnienie:

Środowisko rodzinne to najważniejsze środowisko wychowawcze w życiu dziecka. Niepokojąca fala zjawisk patologicznych oraz wzrost bezrobocia przyczynia się do powstawania wielu sytuacji konfliktowych, których negatywne skutki najbardziej dotyczą dzieci.

W celu skutecznego przeciwdziałania pogłębianiu się kryzysów i narastaniu problemów w rodzinach niezbędne jest utworzenie profesjonalnego, sprawnie funkcjonującego systemu poradnictwa specjalistycznego i wsparcia rodzin. Stworzenie możliwości pomocy rodzinie w rozwiązywaniu bieżących problemów małżeńskich, wychowawczych, rodzinnych pojawiających się na poszczególnych etapach życia rodzinnego może zapobiec narastaniu i pogłębianiu się dysfunkcji rodziny. Dążąc do zapewnienia skutecznego rozwiązywania problemów rodzin i ich kryzysów koniecznym jest opracowanie i realizacja lokalnych programów budowania systemu opieki nad dzieckiem i rodziną, które uwzględniać będą podstawowe zasady:

- wcześniej i bliżej dziecka – zanim narosną problemy rodziny przy wsparciu specjalistów i pomocy w ramach placówek opiekuńczo – wychowawczych wsparcia dziennego;
- krócej – żeby nie zwalniać z odpowiedzialności rodziców za dziecko;
- skuteczniej – jeśli poza rodziną, to w formach zbliżonych do rodzinnych;
- godniej – jeśli w formach opieki całodobowej, to w warunkach optymalnych zapewniających prawidłowy rozwój dziecka;
- efektywniej – dając szansę na powrót do rodziny lub na samodzielność i godne życie;
- bardziej ekonomicznie – poprzestając na formie adekwatnej do potrzeb, bez niepotrzebnego stosowania form opieki całodobowej.

Ponadto ważnym elementem jest zapewnienie w środowisku lokalnym opieki i oddziaływania wychowawczego dzieciom i młodzieży wymagającym wsparcia i pomocy. Aktualnie zbyt mała liczba miejsc wsparcia dla dzieci i młodzieży uniemożliwia zorganizowanie sprawnego systemu oddziaływania wychowawczego. Jest to szczególnie niepokojące wobec wzrastającej liczby dzieci pozbawionych właściwej opieki ze strony rodziców, wzrostu poziomu picia alkoholu przez młodzież, wzrastającej liczby wykroczeń popełnianych przez coraz młodsze osoby. Istotnym celem jest również zabezpieczenie pomocy osobom i rodzinom w nagłych sytuacjach kryzysowych. Brak bezpiecznych miejsc dla ofiar przemocy domowej i innych nagłych sytuacji kryzysowych uniemożliwia zorganizowanie natychmiastowej pomocy. Osoby krzywdzone znajdują się często w sytuacjach zagrażających ich zdrowiu, a nawet życiu.

Pozostawienie rodzin bez fachowego wsparcia i różnorodnej pomocy specjalistycznej spowoduje wzrost zjawiska dalszej degradacji rodzin i skutkować będzie różnorodnymi konsekwencjami, którymi najbardziej zagrożone będą dzieci. Szczególnie dramatyczna jest sytuacja dzieci doświadczających przemocy, strachu i bólu.

Obowiązek udzielania pomocy osobom uwikłanym w przemoc nałożony został ustawą z dnia 28 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493).

CEL GŁÓWNY 1.

Zbudowanie zintegrowanego systemu pomocy na rzecz rodzin dysfunkcyjnych zwłaszcza z problemami opiekuńczo-wychowawczymi i dotkniętych zjawiskiem przemocy.

CEL SZCZEGÓŁOWY 1.1.

Zapewnienie należytej opieki rodzinom znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Monitorowanie środowisk zagrożonych trudnymi sytuacjami życiowymi.
2. Współpraca z Ośrodkami Pomocy Społecznej, Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną, sądem rodzinnym, organizacjami pozarządowymi w zakresie pomocy rodzinom znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej.
3. Praca socjalna realizowana w zakresie diagnozy środowiska, współpracy z organizacjami pozarządowymi i instytucjami zajmującymi się pomocą dziecku i rodzinie, występowania o pomoc materialną i instytucjonalną, udzielania informacji o instytucjach świadczących pomoc na rzecz rodziny, informowania o możliwościach i perspektywach poprawy stylu życia.
4. Propagowanie wzorca prawidłowo funkcjonującej rodziny oraz postaw zapobiegających kryzysowi rodziny.

CEL SZCZEGÓŁOWY 1.2.

Rozwój usług profilaktyczno-wspierających skierowanych do rodzin dysfunkcyjnych.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Opracowanie programu diagnostyczno-interwencyjnego skierowanego do rodzin niewydolnych wychowawczo.

2. Rozwój pracy zespołowej (pracownik socjalny wraz z konsultantami pracuje z konkretną rodziną w celu pomocy w rozwiązaniu sytuacji kryzysowej tej rodziny).
3. Warunkowanie pomocy przez zawieranie kontraktów.
4. Organizacja czasu wolnego dzieci przez zorganizowanie ognisk wychowawczych, świetlic i klubów środowiskowych.
5. Współpraca z organizacjami pozarządowymi działającymi lokalnie na rzecz dziecka i rodziny.

CEL SZCZEGÓŁOWY 1.3.

Rozszerzenie oferty pomocy psychologicznej, socjalnej i prawnej dla rodzin dysfunkcyjnych, zwłaszcza dotkniętych zjawiskiem przemocy w rodzinie.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Stworzenie systemu współpracy i komunikacji instytucji, organizacji świadczących pomoc psychologiczną, socjalną i prawną rodzinom z problemami życiowymi; zwłaszcza ofiarom i świadkom przemocy.
2. Zorganizowanie grupy wsparcia dla ofiar przemocy.
3. Zorganizowanie grupy korekcyjno- edukacyjnej dla sprawców przemocy.
4. Pozyskiwanie środków na bezpłatne korzystanie z pomocy psychologicznej, socjalnej i prawnej poprzez opracowywanie programów z zakresu opieki nad dzieckiem i rodziną.

CEL SZCZEGÓŁOWY 1.4.

Rozwój bazy lokalowej i kadrowej specjalistycznego poradnictwa.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Utrzymanie działalności Powiatowego Ośrodka Interwencji Kryzysowej wraz z miejscami hostelowymi dla rodzin znajdujących się w sytuacji kryzysowej.
2. Utworzenie Ośrodka Wsparcia dla Rodzin. W ramach ośrodka: praca specjalistów z rodziną m.in. w sytuacjach kryzysu, problemach wychowawczych, organizowanie grup wsparcia, warsztatów dla rodzin;
3. Zorganizowanie Punktu Konsultacyjnego świadczącego pomoc prawną, psychologiczną i socjalną.
4. Przygotowanie miejsc czasowego pobytu dla sprawców przemocy.
5. Przygotowanie miejsc czasowego schronienia dla ofiar przemocy.

CEL SZCZEGÓŁOWY 1.5.

Upowszechnianie informacji o instytucjach i placówkach świadczących poradnictwo specjalistyczne, w tym rodzinne oraz terapię rodzinną.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Sporządzenie ogólnodostępnej bazy informacji o instytucjach i placówkach działających na rzecz dziecka i rodziny.